

Sygn. akt V CSK 558/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości M. [...] Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R.

przeciwko I. Sp. z o.o. w R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 21 marca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania:

- 1) występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych;
- 2) czy odstąpienie od umowy o roboty budowlane ze skutkiem *ex tunc* powoduje brak odpowiedzialności wykonawcy z tytułu rękojmi lub gwarancji w stosunku do wykonanej części,
- 3) czy odstąpienie od umowy o roboty budowlane ze skutkiem *ex tunc* powoduje brak obowiązku zwrotu kaucji gwarancyjnej,
- 4) oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej.

Tak umotywowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienia wskazane we wniosku strony skarżącej nie spełniają tych wymagań. Zostały one już wyjaśnione w stopniu wystarczającym do rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy w orzeczeniach Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2006 r., II CK 336/05, i 21 lutego 2007 r., I CSK 403/06, powołanych w zaskarżonym wyroku i odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Nie jest spełniona w sprawie także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym tej przesłanki, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom

prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z powołanych w skardze przepisów, tj. art. 395 i 65 § 2 k.c. oraz art. 217 i 227 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł stosownie do art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013. 461).